

13 Propoziții afirmate de Bapțiștii istorici

După Edward T. Hiscox

(Această secțiune face parte din cartea **Principles and Practices for Baptist Churches**, de Edward T. Hiscox, capitolul 1, **Propositions and Statements**, p. 11-14, Kregel Publications, 1982)

Traducere de Raul Enyedi

Propoziția I: Biblia este o Revelație Divină dată de Dumnezeu oamenilor și este un ghid și un standard autoritar complet și infailibil în tot ce ține de religie și morală; orice învăță trebuie crezut, și orice poruncește trebuie ascultat; orice recomandă trebuie acceptat ca drept și util; orice condamnă trebuie evitat atât ca greșit cât și ca dăunător; dar ceea ce nici nu poruncește, nici nu învață nu trebuie impus asupra conștiinței ca obligație religioasă.

Propoziția II: Noul Testament este constituția Creștinismului, carta Bisericii Creștine, singurul cod autoritar de lege ecleziastică și baza și justificarea tuturor instituțiilor Creștine. Numai în el sunt aduse la lumină viața și nemurirea, este descoperită calea de scăpare de mânia și este clar prezentat tot ce este necesar mântuirii; mesajele lui fiind o evanghelie a păcii pe pământ și a speranței pentru o lume nemântuită.

Propoziția III: Fiecare om, prin natura sa, posedă dreptul opiniei particulare în interpretarea Scripturilor și în toate interesele religioase; are privilegiul de a citi și a-și explica sieși Biblia, fără să i se dicteze sau să depindă de cineva, fiind responsabil numai înaintea lui Dumnezeu pentru felul în care folosește adevărul sacru.

Propoziția IV: Fiecare om are dreptul de a susține opiniile religioase despre care crede că sunt învățate de Biblie, fără a fi atins sau împiedicat de cineva din acest motiv, atât timp cât nu afectează sau nu vatămă prin aceasta drepturile altora.

Propoziția V: Toți oamenii au dreptul, nu doar de a crede, dar de a mărturisi și declara deschis orice opinii religioase ar susține cu condiția să nu fie contrare moralității comune și să nu cauzeze vreo injuștiție altora.

Propoziția VI: Toți oamenii posedă dreptul comun de a se închina lui Dumnezeu după învățăturile Scripturilor, așa cum le înțeleg ei, fără piedică sau molestare, atât timp cât nu lezează sau nu vatămă prin aceasta drepturile altora.

Propoziția VII: Autoritățile civile, conducătorii și magistrații trebuie respectați și ascultați în toate problemele temporale ce nu sunt contrare conștiinței și Cuvântului lui Dumnezeu; dar aceștia nu au nici o jurisdicție în interesele spirituale și nu au nici un drept de dictare sau control sau amestec în probleme de religie; ci sunt obligați să protejeze pe toți cetățenii buni în exercitarea pașnică a drepturilor și privilegiilor lor religioase.

Propoziția VIII: Nici o legătură organică a Bisericii cu Statul nu ar trebui tolerată, ci trebuie menținută o separare totală: Biserica nu ar trebui nici să ceară, nici să accepte susținere din partea autorității civile, deoarece aceasta ar implica dreptul de dictare și control civil. Susținerea religiei este responsabilitatea celor care o mărturisesc.

Propoziția IX: Creștinii trebuie să fie cetățeni buni, împlinitori ai legii, care susțin și apără autoritatea sub care trăiesc în toate lucrurile ce nu sunt contrare conștiinței și Cuvântului lui Dumnezeu; iar acea autoritate este obligată să îi apere în exercitarea deplină a tuturor drepturilor și privilegiilor lor, atât civile cât și religioase.

Propoziția X: Religia trebuie să fie liberă și voluntară în ce privește credința, închinarea și slujirea; nici conformarea față de o religie, în orice formă a ei, nici susținerea acesteia, nu au voie să fie coercitive. Credința și practica Creștină țin de conștiință și alegere personală, și nu se supun unei dictări oficiale; iar ca o autoritate civilă sau ecleziastică să impună conformarea, să pedepsească disidența sau să oblige susținerea oricărui fel de închinare înseamnă un delict împotriva drepturilor omului, o asumare a unor prerogative divine și trădare față de Cristos, singurul Domn al conștiinței și Suveran al sufletului.

Propoziția XI: Doar persoanele regenerate, și numai acestea ar trebui să fie și pot fi de drept membre într-o Biserică Creștină, care este un corp spiritual separat de lume și distinct de Stat, trebuind să fie alcătuit doar din membri spirituali.

Propoziția XII: Nu este permis ca păstorii să fie impuși bisericilor, nici să fie îndepărtați fără consimțământul acestora, ci trebuie să fie aleși de ele, fiecare alegând pentru sine, după propria-i opinie, ca oameni liberi în Cristos care au dreptul selectării și alegerii învățătorilor lor religioși.

Propoziția XIII: Cristos este singurul Cap peste bisericile Sale și singurul Legiuitor. În consecință, bisericile nu pot face legi, ci pot doar să le execute pe cele date de El. Nici un om sau un grup de oameni nu poate da legi bisericilor. Doar Noul Testament este codul lor de legi, prin care, fără a-l schimba, trupul lui Cristos trebuie să se conducă.